

Tema for talen: Håp og kongeriket

En kort oppsummering av talen

Å håpe er å se noe andre ikke ser. Det er å se med hjertet det øynene ikke kan se. En dypere virkelighet, en sannere virkelighet. At Guds rike springer fram allerede, og at det én dag skal skyte ut i full blomst. Mens vi oppfordres i kulturen til å sette vårt håp til våre institusjoner, humanetikken, våre ledere. Vi oppfordrer oss selv til å sette vårt håp til vår egen kontroll, vår helse og våre egne individualistiske ambisjoner. Alt vi lener oss på som ikke er Jesus, vil en dag lene seg tilbake på oss og knuse oss, sier Andreas Kjøndal. Avgudsdyrkelse er ifølge gamle testamentet å «tilbe våre egne henders verk», altså det vi lager selv. Problemet er at i vårt selvlagde kongerike er det aldri nok, og vi blir konkurrenter som kjemper om ressursene. Det er et knapphets-rike det vi lager. Mens Guds rike er et av overflod og liv, og vi kan istedenfor en mangel-mentalitet, leve ut fra en nok-mentalitet. Bare da kan vi hvile og søke fred for oss selv og folkene rundt oss. Men vi får ikke øye på det med hodet, intellektet, bare med hjertets øye og det trenger lys.

Om vi er uti elva og aldri løfter blikket, ser vi bare vann, strømmer, kaos. Da glemmer vi vårt håp, vårt kongerike, at Jesus har seiret over verden. Da husker vi bare starten av Jesu ord om at i denne verden vil vi ha trengsler, men ikke andre del: men vær frimodige, for jeg har seiret over verden.

Om vi ikke gjør det, om vi ser ned, blir nærsynte, ser vi bare det som er, og mister vårt håp.

Læringsmål:

- Vi ser ulike ting med hodets øyne og hjertets øyne
- Kongeriket er her, Himmelen er kommet ned, men fyller ikke hele jorden – ennå.
- Vi trenger hvile, vi trenger kristne praksiser for å leve godt i eksil. For å kunne leve i verden uten å være av den.

Bibelvers:

- **Johannes 16,33:** i denne verden har dere trengsler (in this world you will have trouble). Men vær frimodige, jeg har seiret over verden.
- **Johannes 17,15:** Jeg ber ikke om at du skal ta dem ut av verden, men at du skal bevare dem fra det onde. De er ikke av verden, likesom jeg ikke er av verden.
- **Jeremia 28:** Om Hananjas billige håp. Hvordan han prøver å skåre billige poeng hos folket ved å profetere en mildere dom.

Spørsmål til diskusjon:

- Hva er dine hjelmer, kajaker eller livbåter i livets kaotiske elv? Opplever du kanskje en invitasjon til en av praksisene stillhet, bønn, faste, fellesskap, gudstjenesterytme, tjeneste akkurat nå?
- Hvilket blikk bruker du oftest, hodets eller hjertets øyne? Og kan du legge merke til at det ene er enklere enn det andre når livet fylles motgang og økt tempo? Hvordan kan du eventuelt få koblet på hjertets øyne oftere?